

Skavan mini forlag: Beretning av Jon Grinilia. Hefte nr.9 – gi oss et bilde på familiestørrelser og generasjoners tilhørighet til dette vakre men slitsomme stedet.

«Drengen

Plassen, som ligger på en halvøy, Drengsøya, fødte 2 kyr og 6 får. Sommerfjøset stod på østsida av Drengskilen for sommerhavnas skyld, som lå i Griniliaskogen. En måtte ro over til fjøset morgen og kveld for å melke dyra, og siden bære melkeskvetten fra prammen opp til Drengen.

På denne lille plassen ses å ha bodd i 1796 en Ole Gunnulfsen, født i 1759, gift 1. gang med Gunhild Vebjørnsdatter, født i 1756. De har hatt følgende barn:

1. Ole, født i 1789.
2. Halvor født i 1794, død i 1810, 16 år gammel.
3. I 1796 ses drengbarnet, Knud å være døpt. Faddere: Anund Bø, Paul Vebjørnsens kone, Helga Halvorsdatter, Paul Vebjørnsen, Gudbjørn Olsen og Christoffer Larsen.
4. I 1799 ble Ole Gunnulfsen pigebarn, Karen Helene døpt. Tilstede: Torkil Listuls kone. Berte Nilsdatter. Erik Berg, Vebjørn Halvorsen og Christin Larsen.
5. I 1803 Ole Gunnulfsen pigebarn, Jørun. Tilstede: Berte Nilsdatter. Kristin Sigurdsdatter, Ole Jensen Ole Olesen og Fredrik Jansen.

Gunhild Vebjørnsdatter ses å være begravet i 1805, 49 år gammel. I 1807 er Ole Gunnulfsen viet til Karen Ellevsdatter Fekjan. Hun må da ha vært bare 22 år, da hun ses å være konfirmert i 1799, 14 ½ , år gammel. Vitne: Ellev Fekjan, Ole Knudsen og Nils Moe.

I 1809 er døpt Ole Gunnulfsens drengbarn, Ellev. Tilstede: Ellev Fekjans kone. Anne Ellevsdatter, Nils Nilsen og Zacharias Jacobsen.

Ole Gunnulfsen må ha levd lenge med sin 2. hustru. De har ett barn, Thore, som ses å være begravet i 1825, 1 ½ , år gammel. Og Ole har vært vitne ved vielsen til Ellef Olsen, 24 år gammel og Karen Elisabeth Engebretsdatter, 24 år gammel. Dette var i året 1836.

Ole Gunnulfsen var bjørneskytter. Han sies å ha skutt 21 bjørner - de fleste på Blåfjellstilla. Bestefar, Abraham Grinilia, fortalte at det hver vår hang en bjørneskrott til vanning under brua i Drengskilen. Bjørnen skulle seinere brukes til mat.

Ole Olsen, sønnen, overtok så etter faren. Ole. Olsen var gift med Gunhild Larsdatter. Deres barn: 1. Anne, født i 1825. 2. Karen, født i 1830. 3. Berte, født i 1832. 4. Ole, født i 1834. Gunhild ses å være død og begravet den 20/11- 1833, bare 30 år gammel.

Antakeligvis har han vært gift to ganger, for en datter Gurine er døpt den 23/3-1838. Som foreldre er oppført Ole Olsen og Ingeborg Rollesdatter. 2. En sønn Peder, født 1840. 3. Halvor, er døpt i 1843. 4. Ingeborg, født i 1844 og

5. Nils er døpt i 1846.

Ole ble begravet i 1856, 70 år gammel, som leilending på Drengen.

Ole Olsens eldste sønn het også Ole. Han var gift med Maren Olsdatter Søvtedt fra Siljan. De overtok plassen i 1859.

1. Den eldste dattera Ingeborg, er født den 3/9-1859. 2. sønnen Ole, den 17/10-1862. 3. Nils, født i 1864 og 4. Berte, født i 1871.

Ole og Maren flytta fra Drengen til Listul i 1874, deretter til Bø østre (Lifjell) i 1888.

Etter Ole og Maren kom Abraham Abrahamsen Henningsdalen", gift med Ingeborg Olsdatter til Drengen i 1874. De bodde på Drengen til mannens død, hvoretter enka gifta seg igjen med Lars Vingelund, og bosatte seg i Skien.

Halvor Christoffersen (fra Sandsvær ?) gift med Berte Abrahamsdatter Grinilien overtok så plassen og hadde den til 1883, da de reiste til Amerika og bosatte seg i Minnesota. Isak Olsen Fekjan bodde så på Drengen fra 1883 til 1889. Han var gift med ei Marie fra Lardal.

Nils Paulsen brukte plassen til 1896, og Thorvald Olsen og Else - fra Styrvold i Lardal, bodde her 1896-99. De flytta seinere til Sandsvær. Kristian Olsen Haugedal, gift med Karen, Halvor Henningsdalens yngste datter, bodde på Drengen i 10 år. I 1909 flytta de til Kåsa.

Så bebodde Edvard økter, gift med Gunhild Wighus, plassen i 2 år-1909 - 1911. Deretter Gustav Gromstul som var gift med Inga, Kristian Haugedals eldste datter. De kom senere til Vestre Bø. Gustav omkom under fløtningen i Økterelva, idet han ble revet ned i juvene nedenfor Økterdammen av en tømmervelte. Han forslo seg så meget at han døde samme dag på sjukehuset i Porsgrunn.

Endelig bodde en Kristian Stokke, anleggsarbeider, på plassen i ett år, og til sist Sigvart Lund - hvoretter plassen ble nedlagt.

På spor etter Drengen:

Det var besværlig å bo på Drengen. Når isen lå ufarbar om høsten og våren, måtte en gå rundt Drengskilen for å komme til bygda, 1 ½ a 2 timers gange. Vi ser derfor at folk ofte har flytta til og fra plassen. Den ble nok brukt som en midlertidig boplass for nygifte, som så seinere fikk bedre steder å bo.

Mens Abraham Abrahamsen bodde på Drengen, slo en bjørn i hjel en sau for ham. Han henta sin halvbror Andres Grinilia som var jeger. Han sto vakt ved saueskrotten, og det kom to bjørner, hvorav den ene ble skutt. Dette hendte ved ei trang vik litt nordvest for Trommeren sæter.»

Løvenskiold brukte Drengen som bolig for ansatte, også etter det som her er nevnt. Tidl. skogsjef Thor-Herman Thorsen mener at Carsten Aas som i sin tid var ansatt hos Løvenskiold og senere var medlem av Gjerpen herredstyre, var den siste som bodde på Drengen.